

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

LOPULLINEN
A6-0238/2006

13.7.2006

MIETINTÖ

Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten
(2005/2248(INI))

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta

Esittelijät: José Albino Silva Peneda ja Proinsias De Rossa

SISÄLTÖ

	Sivu
SISÄLTÖ	2
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	12
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	18
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	22
TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO	26
ASIAN KÄSITTELY	30

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten (2005/2248(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 20. lokakuuta 2005 päivätyn tiedonannon eurooppalaisista arvoista globaalistuvassa maailmassa (KOM(2005)0525),
- ottaa huomioon Euroopan perustuslaista tehdyn sopimusehdotuksen¹,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisen peruskirjan,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Eurooppa-neuvoston rahoitusnäkyviä ja toimielinten välisen sopimuksen 2007–2013 uudistamista koskevasta kannasta²,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön kansainvälisiä työ- ja ympäristönormeja koskevat yleissopimukset,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 hyväksymänsä päätöslauselman sosiaalisesta suojelusta ja sosiaalisesta osallisuudesta³,
- ottaa huomioon sosiaalipolitiikan tulevaisuutta laajentuneessa Euroopan unionissa pohtineen korkean tason työryhmän toukokuussa 2004 julkistaman raportin,
- ottaa huomioon komission tiedonannon sosiaalipoliittisesta toimintaohjelmasta (2006–2010) (KOM(2005)0033),
- ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjan sosiaalipolitiikan kestävästä rahoittamisesta Euroopan unionissa (SEC(2005)1774),
- ottaa huomioon komission tiedonannon nuorisoa koskevasta EU:n politiikasta "Euroopan nuorten huomioon ottaminen – eurooppalaisen nuorisosopimuksen täytäntöönpano ja aktiivisen kansalaisuuden edistäminen" (KOM(2005)0206),
- ottaa huomioon Euroopan komission työasiakirjan sosiaalisesta tilanteesta Euroopan unionissa vuonna 2004 (SEC(2004)0636),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnot (A6-0238/2006),

¹ EUVL C 310, 16.12.2006, s. 1.

² Kyseisenä päivänä hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0010.

³ Kyseisenä päivänä hyväksytyt tekstit, P6-TA(2006)0089.

- A. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalimalli kuvastaa yhteisiä arvoja, jotka perustuvat rauhan, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden, yhdenvertaisuuden ja yhteisvastuun ylläpitämiseen, vapauden ja demokratian edistämiseen sekä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen,
- B. ottaa huomioon, että yksi Euroopan yhteiskuntamallin kulmakivistä on yhteisötalous eli kolmas pilari,
- C. ottaa huomioon, että viimeisten 60 vuoden aikana eurooppalaiseen sosiaalimalliin sisältyvät arvot ovat menestyksekkäästi tehneet laajentuvasta EU:sta vauraamman ja yhteiskunnallisesti oikeudenmukaisemman alueen,
- D. katsoo, että vaikka jäsenvaltioiden sosiaalijärjestelmät ovat erilaisia ja vaikka jäsenvaltiot ovat panneet kyseisiä arvoja täytäntöön eri tavoin, niiden yhteisenä tavoitteena on saavuttaa aktiiviseen keskinäiseen riippuvuuteen perustuva tasapaino talouskasvun ja sosiaalisen yhteisvastuun välillä, mikä kuvastuu eurooppalaisessa sosiaalimallissa yhteisinä arvoina järjestelmien erilaisuudesta huolimatta,
- E. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ja EU ovat asettaneet Euroopan sosiaalimalliin kuuluvien arvojen ylläpitämisen etusijalle, mikä on nähtävissä Lissabonin strategian tavoitteissa, koska siinä sosiaalinen kehitys on asetettu yhdeksi perustaksi kestäväälle kehitykselle,
- F. katsoo, että eurooppalaista sosiaalimallia on selvästi nykyaikaistettava ja kehitettävä, jotta voitaisiin vastata väestörakenteen muutoksiin ja globalisaation vaikutuksiin sekä lisätä inhimillisten voimavarojen mukautumista nopeaan teknologiseen kehitykseen sosiaalisen osallisuuden ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden saavuttamiseksi ja köyhyyden poistamiseksi,
- G. katsoo, että eurooppalaisen sosiaalimallin on tarjottava keinoja kohdata kasvaneen muuttoliikkeen ja maahanmuuton haasteet ja vastata niistä sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle aiheutuneisiin seurauksiin,
- H. katsoo, että eurooppalaisen sosiaalimallin uudistaminen ei saa heikentää sen perimmäisiä arvoja,
- I. katsoo, että eurooppalaisen yhteiskuntamallin ydinviestinä on "sama palkka samasta työstä työpaikalla",
- J. ottaa huomioon, että nopeampi talouskasvu on perusedellytys eurooppalaisten sosiaalinenormien kestävyydelle ja että sosiaalinenormit ovat olennaisia kestäväen kasvun kannalta,
- K. katsoo, että asianmukainen vähimmäistulo on olennaisen tärkeä asia sosiaalisen osallisuuden, aktiivisen yhteiskuntaelämään osallistumisen ja ihmisarvoisen elämän kannalta,
- L. katsoo, että asianmukaisesti suunnitellun sosiaalipolitiikan ei pitäisi katsoa aiheuttavan vain kustannuksia, vaan sitä olisi pidettävä myönteisenä tekijänä EU:n talouskasvussa,

ei vain lisäämällä tuottavuutta ja kilpailukykyä vaan myös vahvistamalla sosiaalista koheesiota, nostamalla kansalaisten elintasoa ja varmistamalla perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden noudattamisen, ja joka näin ollen auttaa varmistamaan yhteiskunnallisen rauhan ja poliittisen vakauden, joita ilman kestävää taloudellista kehitystä ei voisi tapahtua,

- M. katsoo, että tällaisessa sosiaalipolitiikassa on otettava enemmän huomioon, että valtaosa työnantajista on pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja että ne työllistävät valtaosan työntekijöistä,
- N. ottaa huomioon, että yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut tunnustettiin Amsterdamin sopimuksessa ensimmäistä kertaa keskeisiksi osa-alueiksi nimenomaan siinä, miten jäsenvaltiot varmistavat sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden, sekä aloiksi, jotka jäsenvaltiot saivat edelleen itse rajata ja joita ne itse rahoittivat, ja että kyseistä kantaa vahvistettiin perustuslakisopimusta koskevassa ehdotuksessa, jossa asiaa koskevalle eurooppalaiselle lainsäädäntökehykselle annettiin selkeämpi oikeusperusta,
- O. katsoo, että eurooppalaisen sosiaalimallin käsite heijastuu ehdotuksessa perustuslakisopimukseksi ja saa tukea tasa-arvon, yhteisvastuun ja syrjimättömyyden periaatteista,
- P. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi seurattava Naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmaa 2006–2010 (KOM(2006)0092) ja eurooppalaista tasa-arvosopimusta sekä saattaa voimassa oleva syrjinnänvastainen lainsäädäntö kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä,
- Q. katsoo, että EU voi vaikuttaa kaupankäyntitavoillaan moniin muihin maailman talouksiin joko myönteisesti tai kielteisesti ottaen huomioon EU:n aseman WTO:ssa, EU:n vaatimustason sekä vähemmän kehittyneiden alueiden ja maiden kanssa tehtävät sopimukset,
- R. katsoo, että panemalla täytäntöön Euroopan unionin kollektiivisiin etuisuuksiin ja yleisesti jaettuun arvoihin perustuvaa kauppapolitiikkaa sekä tukipolitiikkaa, jolla edistetään koulutusta, työtä ja ympäristöä koskevia perusnormeja sekä avoimuutta ja hyvää hallintoa koskevia normeja, autetaan lujittamaan Euroopan unionin poliittista valtaa kansainvälisissä elimissä,

Eurooppalaisen sosiaalimallin uudistaminen

1. korostaa tarvetta säilyttää ja edistää eurooppalaiseen sosiaalimalliin liittyviä arvoja – tasa-arvoa, yhteisvastuuta, yksilön oikeuksia ja vastuuta, syrjimättömyyttä ja hyvinvoinnin jakamista siten, että korkealaatuiset julkiset palvelut ovat kaikkien saatavilla – sekä saavutettuja korkeita sosiaaliorneja;
2. painottaa, että ainoastaan yhteisiä arvojaan puolustava, taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesioon perustuva EU on tarpeeksi vahva puolustamaan etujaan;
3. uskoo, että ei ole muuta vaihtoehtoa kuin uudistaa pikaisesti talous- ja sosiaalijärjestelmiä, silloin kun ne eivät vastaa tehokkuuden ja sosiaalisesti kestävän

kehityksen vaatimuksia eivätkä pysty vastaamaan väestörakenteen muutoksen, globalisaation ja tietotekniikan vallankumouksen aiheuttamiin haasteisiin;

4. ilmaisee olevansa syvästi pettynyt EU:n nykyiseen kasvuvauhtiin, sillä tämä tekee kaikista rakenteellisista uudistuksista erittäin vaikeita;
5. ymmärtää EU:n kansalaisten keskuudessa laajalle levinneen huolen työttömyydestä, erityisesti nuorten työttömyydestä, syrjäytymisestä, köyhyydestä, epävarmuudesta työmarkkinoilla ja sosiaaliturvajärjestelmän mahdollisesta toimimattomuudesta;
6. uskoo, että silloin kun väestörakenteen muutokset ja työttömyys vaikuttavat suhteettomasti tiettyihin ryhmiin, Euroopan unionin on pyrittävä varmistamaan, että työnhakijoilla on tasapuolinen mahdollisuus hakeutua korkeatasoisiin työpaikkoihin;
7. katsoo, että EU:n sitoutumista Sosiaaliseen Eurooppaan on uudistettava, jotta kansalaisten luottamus Euroopan yhdentymishankkeeseen, joka edistää työpaikkojen syntymistä, kasvua ja hyvinvointia, saadaan palautettua entiselleen;
8. ymmärtää, että työllisyys- ja sosiaalipolitiikka kuuluu yleisesti ottaen kansallisen toimivallan piiriin, mutta korostaa, että myös EU:lla on toimivaltaa tällä alalla perussopimuksen mukaisesti ja että EU:n olisi luotava vahvempi taloudellinen ja sosiaalinen kehys, jotta jäsenvaltiot voisivat toteuttaa tarvittavia uudistuksia kansallisella tasolla taloudellisten, sosiaalisten ja poliittisten olosuhteidensa mukaisesti;
9. pyytää komissiota käynnistämään lisää aloitteita, jotta sisämarkkinat saataisiin käynnistettyä täysin, sillä toteutuessaan tämä loisi talouskasvua ja edistäisi kilpailukykyä, mutta pyytää myös ottamaan huomioon, että sosiaalisista ehdoista tai kuluttajia tai ympäristöä koskevista ehdoista ei pitäisi tinkiä;
10. tukee komissiota sen pyrkimyksissä tukea eurooppalaisten yritysten perustamista ja menestymistä, etenkin kun kyse on pk-yrityksistä, jotka muodostavat EU:n talouden todellisen selkärangan ja työllistävät valtaosan yksityisen sektorin työntekijöistä;
11. kehottaa komissiota ja neuvostoa noudattamaan Lissabonin strategian alkuperäistä tasasivuista kolmiota ja kehittämään tasapainoisemman ratkaisumallin yhtäältä taloudellisen koordinoinnin sekä toisaalta työllisyyspolitiikan ja sosiaaliturvapolitiikan välille;
12. ilmaisee olevansa pettynyt siihen, että monet jäsenvaltiot ovat kaukana Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamisesta, ja tästä syystä toistaa jäsenvaltioille antamansa kehotuksen panna täysimääräisesti täytäntöön tarkistetun Lissabonin strategiaa koskevan suunnitelman, jota pidetään ainoana kestäväenä ratkaisuna talouskasvun saavuttamiseksi, kilpailukyvyn parantamiseksi ja uusien ja parempien työpaikkojen luomiseksi; pyytää jäsenvaltioita saavuttamaan etenkin naisten ja nuorten työllisyydelle, tutkimusta ja kehitystä koskeville investoinneille, lastenhoidolle ja elinikäiselle oppimiselle asetetut erityistavoitteet; katsoo Lissabonin strategian tavoitteiden olevan vähimmäistavoitteita, jotka ovat äärimmäisen tärkeitä, jos jäsenvaltioiden on tarkoitus toteuttaa tarvittavat rakenneuudistukset;

13. suosittelee, että jäsenvaltiot tiivistävät yhteistyötä ja parhaita käytäntöjä koskevien tietojen vaihtoa parannetulla avoimella koordinoitimenettelyllä, joka on tehokas poliittinen väline työllisyyden, sosiaaliturvan, sosiaalisen syrjäytymisen, sukupuolten välisen tasa-arvon, eläkkeiden ja terveydenhuollon alalla; uskoo, että avoimella koordinoitimenetelmällä vahvistetaan parlamenttien, työmarkkinaosapuolten ja muiden keskeisten organisaatioiden roolia;
14. pyytää komissiota demokratisoimaan avointa koordinoitimenettelyä ja varmistamaan, että Euroopan parlamentin lisäksi myös kansalliset parlamentit ovat merkittävässä asemassa jäsenvaltioiden hallitusten tavoitteiden asettamisessa ja saavuttamisessa;
15. korostaa julkisten kampanjoiden käynnistämisen merkitystä, jotta uudistuksen tavoitteet voidaan perustella ja niiden lähtökohdista voidaan neuvotella, ja tässä EU:n toimielimet, kansalliset hallitukset, julkiset viranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt ovat keskeisessä asemassa;
16. muistuttaa tukevansa 12. tammikuuta 2005 antamaansa päätöslauselmaa Euroopan perustuslaista tehdystä sopimuksesta¹ sekä komission kansanvaltaa, kuuntelemista ja keskustelua koskevaa ns. K-suunnitelmaa; pyytää komissiota sisällyttämään sosiaalisen ulottuvuuden vaikutustenarvioiteihinsa perustuslaista tehdyn sopimusehdotuksen sisältämän sosiaalisen lausekkeen mukaisesti;
17. kehottaa komissiota kunnioittamaan yhteisötaloutta ja antamaan tiedonannon tästä eurooppalaisen sosiaalimallin kulmakivistä;

Uudistuksen rahoittaminen

18. pyytää jäsenvaltioita ryhtymään uudistuksiin, jotta kansallisten sosiaalijärjestelmien taloudellinen vakaus voitaisiin varmistaa, ilman että hankittuja oikeuksia tai keskinäistä tukea ja sukupolvien välistä solidaarisuutta vaarannettaisiin ottaen huomioon muuttuva yhteiskunta ja työmarkkinat, väestörakenteen muutos, globalisaatio ja teknologian kehittyminen; huomauttaa, että kyseisiä uudistuksia on joissakin menestyksekkäimmissä jäsenvaltioissa jo toteutettu ilman, että niiden sosiaalijärjestelmien kestävyys tai tehokkuus olisi kärsinyt; katsoo tästä syystä, että jo tehdyistä uudistuksista pitäisi tehdä vertailevia analyyseja ja että uudistuksista, joita aiotaan toteuttaa, pitäisi laatia SWOT-analyyseja (vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhat); korostaa, että on tärkeää edistää huippuosaamista muun muassa keskittämällä hyviä käytäntöjä;
19. on tietoinen siitä, että joissakin jäsenvaltioissa nykyinen panos sosiaalijärjestelmään ei riitä vastaamaan kansalaisten odotuksiin; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi, samalla kun ne kunnioittavat yhteisvastuu- ja toissijaisuusperiaatetta, harkittava sellaisia vaihtoehtoisia keinoja kyseisten järjestelmien rahoittamiseksi, jotka edistävät dynaamisia uudistuksia mutta eivät alenna palkkoja, esimerkiksi yhtiöiden tuottaman lisäarvon hyödyntämistä;

¹ EUVL C 247 E, 6.10.2005, s. 88.

20. kehottaa parantamaan jäsenvaltioiden veropolitiikkojen koordinoitua, jotta voidaan välttää harmillinen verokilpailu, varmistaa sosiaaliturvan kestävä rahoitus ja muuttaa veropolitiikkaa sellaiseksi, että se tukee paremmin työllisyyttä; panee merkille, että pääoma- ja kulutusverot ovat yleisesti pysyneet ennallaan yli 30 viimeisen vuoden ajan, kun taas työn todellinen verotus on kiristynyt samalla aikavälillä; kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan koordinoitua tavalla mahdollisuuksia kehittää unionissa olemassa olevia verojärjestelmiä, koska tämänkaltaiset verouudistukset vaikuttaisivat myönteisesti kansallisten sosiaalijärjestelmien taloudelliseen kestävyteen;
21. korostaa tarvetta vahvistaa rakenne- ja koheesiorahastoja taloudellisen ja sosiaalisen koheesion huomioon ottamiseksi ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tehokkaammin EU:n rahastoja, esimerkiksi Euroopan rakennerahastoja, jakaakseen kansallisten uudistusten kustannuksia; pitää valitettavana sitä, että hiljattain aikaansaatu sopimus rahoituskehyksestä on selvästikin riittämätön koheesiota, opetusta ja koulutusta, elinikäistä oppimista, liikkuvuutta ja sosiaalista vuoropuhelua koskevien ohjelmien rahoittamiseen;
22. korostaa, että kaikkia uudistuksia olisi pohdittava jäsenvaltioiden talousarvioon sisältyvän liikkumavaran puitteissa, mutta katsoo, että uudistettu vakaus- ja kasvusopimus edistää myös sellaisia sosiaalisia investointeja, jotka eivät aikaisemmin olleet mahdollisia;

Yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut

23. muistuttaa, että yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut ovat olennainen osa eurooppalaista sosiaalimallia ja että ne ovat perusedellytyksenä sille, että jokainen kansalainen saa nauttia terveydenhuollosta, koulutuksesta, julkisesta liikenteestä ja vedestä ja että energian saatavuus voidaan taata kaikille kansalaisille; pyytää komissiota ehdottamaan pikaisesti puitedirektiiviä kyseisistä palveluista; katsoo, että on olennaista, että yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut otetaan huomioon Euroopan unionin sosiaalijärjestelmiä uudistettaessa, sillä ne ovat keskeisessä asemassa paitsi paremman elämänlaadun takaamisessa kansalaisille, myös yritysten tehokkuuden edistämässä sekä laadukkaan työvoiman takaamisessa yrityksille;
24. korostaa tarvetta suhtautua asianmukaisesti uudentyyppisiin perheisiin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja laajentaa sosiaalipalveluja esimerkiksi edullisen lastenhoidon, sellaisille henkilöille tarjottavan hoidon, joilla on erityistarpeita tai vammoja, ja vanhusten pitkäaikaishoidon osalta ja jatkaa laajamittaista konsultointia, jotta kaikki paikalliset sosiaalialan toimijat voivat osallistua keskipitkän ja pitkän aikavälin suunnitteluun;

Sosiaalinen vuoropuhelu

25. muistuttaa, että sosiaalinen vuoropuhelu eri ilmenemismuodoissaan on olennainen osa jäsenvaltioiden perinteitä ja kuuluu kansallisiin tapoihin ja käytäntöihin ja että kaikkien sidosryhmien, erityisesti työmarkkinaosapuolten, osallistumisen pitäisi olla edellytyksenä sosiaalijärjestelmien onnistuneelle uudistamiselle, ja kehottaa

uudistamaan sosiaalista vuoropuhelua kaikilla tasoilla, sekä kansallisesti että EU:ssa, ja lisäämään kolmenvälisen vuoropuhelun merkitystä Euroopan tasolla;

26. tunnustaa yritysten sosiaalisen vastuun myönteisen roolin, sillä nämä voivat lisätä sosiaalista yhteenkuuluvuutta tavalla, jolla yritysten toiminta vaikuttaa niiden yhteisöjen arkielämään, joissa ne toimivat, ja lisäksi nämä voivat lisätä yritysten vastuuta sidosryhmiään kohtaan; suosittelee sosiaalista raportointia ja ympäristöraportointia koskevien vaatimusten sekä julkisten menettelytapojen, kuten julkisten hankintojen, käyttöä yritysten vastuullisen toiminnan lisäämiseksi;

Inhimilliset voimavarat

27. vaatii, että komissio ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä ja perustavat konkreettisia ohjelmia ja aloitteita, jotka keskittyvät työ- ja elinolosuhteiden parantamiseen ja inhimillisten voimavarojen kestäväan kehittämiseen, kuten terveydenhoidon parantamista koskevien tavoitteiden ja sääntöjen laatimiseen, sillä ne ovat keskeinen osa sosiaalijärjestelmien uudistamista;
28. kehottaa käymään laajaa keskustelua kaikille kuuluvasta oikeudesta saada kohtuullista eläkettä; pelkää, että monissa jäsenvaltioissa käynnistetty eläkeuudistus nostaa jo köyhydessä elävien eläkeläisten määrää; korostaa pikaista tarvetta ryhtyä positiivisiin toimiin, jotta iäkkäämpiä työntekijöitä kannustettaisiin ja autettaisiin pysymään työmarkkinoilla tai palaamaan työmarkkinoille, sekä sitä, että eläketurva- ja eläkesuunnitelmia olisi kehitettävä oikeudenmukaisemmiksi ja joustavammiksi; pyytää komissiota valvomaan kansallisia toimia, joilla pyritään puuttumaan väestörakenteen muutoksen vaikutukseen eläketurvan vakauteen ja eläkeläisten köyhyyteen sekä valvomaan tehokkaammin voimassa olevan, ikäsyrjinnän torjumista koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa;
29. kiinnittää huomiota sellaisten naisten tilanteeseen, joiden eläkettä ei tulisi alentaa heidän siviilisäätynsä vuoksi eikä äitiys- tai vanhempainloman taikka lastenhoitovapaasta johtuvien työnteon keskeytysten takia;
30. myöntää joustoturvajärjestelmien edut, jotka jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä olosuhteidensa mukaisesti niin, että järjestelmä turvaa työntekijöiden mahdollisuudet pitää työnsä tai löytää töitä liikkuvuutta hyödyntämällä ja/tai siten, että he kehittävät henkilökohtaisia taitojaan ammatillisen kouluttautumisen tai elinikäisen oppimisen avulla ja pitämällä niitä työn ja yksityiselämän välisen tasapainon sekä työn ja elinkaarikäsitteen yhteensovittamista edistävänä asiana;
31. pitää myönteisenä Euroopan sosiaalirahastoa mahdollisesti täydentävän, globalisaatioon mukautumista helpottavan eurooppalaisen rahaston perustamista sekä jäsenvaltioiden kansallisia, alueellisia ja paikallisia pyrkimyksiä tarjota erityistä tukea työntekijöille työpaikan vaihtamista ja uuden työn etsimistä varten;
32. muistuttaa, että sukupuolten ja rotujen tasa-arvon sekä EY:n perustamissopimuksen 13 artiklassa vahvistetun syrjimättömyysperiaatteen, joka tarjoaa oikeusperustan sukupuoleen, rotuun tai etniseen alukeperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaan, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän asianmukaiselle

torjunnalle, pitäisi järjestelmällisesti kuulua kaikkiin sosiaalipolitiikan muotoihin; katsoo, että EU:n kehittyvä integraatiopolitiikka on itse asiassa sosiaalipolitiikan konkreettinen muoto ja että sitä pitäisi kehittää edelleen; katsoo, että sen varmistaminen, että kaikki ryhmät – naiset, miehet, vähemmistöryhmät ja maahanmuuttajat – ovat sopeutuneet hyvin yhteiskuntaan, tarjoaa yhteiskunnallisia etuja yhteenkuuluvuuden ja työpaikkavalmiuksien muodossa;

Sosiaaliturva

33. korostaa, että sosiaaliturvajärjestelmien pitäisi pyrkiä tehokkaasti saavuttamaan niille asetetut tavoitteet, eli estämään ja vähentämään köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä erityisesti poistamaan köyhyysloukkuja;
34. katsoo, että työllisyys on ratkaiseva tekijä sosiaalisen osallisuuden saavuttamisessa; kehottaa siksi ryhtymään uudistuksiin, joilla suorat julkiset menot pyrittäisiin ohjaamaan työllistymisen ja työhön palaamisen edistämiseen ja sellaisten kannustimien luomiseen, jotka suojaavat työntekijöitä köyhyydeltä ja muulta sosiaaliselta syrjäytymiseltä sekä puuttumaan kiireesti naisten ja joidenkin etnisten vähemmistöjen työttömyyslukuihin, sillä näistä työttömistä monet kohtaavat yhteiskunnallisia ja/tai rakenteellisia esteitä pyrkiessään työmarkkinoille; kehottaa lisäksi paneutumaan etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten ja maahanmuuttajanaisten erityisongelmiin;
35. tunnustaa, että ns. joustoturvan soveltamisen välttämättömänä edellytyksenä on, että joustavuuden toteuttamiseksi luodaan ja ylläpidetään riittäviä sosiaalisen suojelun mekanismeja ja että kansalaisia suojellaan epäoikeudenmukaiselta irtisanomiselta;

Ulkoinen ulottuvuus

36. toistaa, että EU kykenee puolustamaan omia näkemyksiään kansainvälisellä tasolla vain, jos se kykenee säilyttämään oman taloudellisen ja sosiaalisen yhteneväisyytensä;
37. tunnustaa, että myönteisistä vaikutuksistaan huolimatta globalisaatio aiheuttaa taloudellista ja sosiaalista epätasapainoa ja herättää näin ollen syvää pelkoa Euroopan kansalaisissa etenkin niissä jäsenvaltioissa, joiden työttömyysluvut ovat korkeat, ja niillä alueilla, joihin yritystoiminnan siirtäminen vaikuttaa eniten; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita toteuttamaan rakenneuudistuksia, joita tarvitaan, jotta EU säilyy maailmanlaajuisesti houkuttelevana vaihtoehtona lisäarvoa tarjoavien tuotteiden ja palvelujen avulla;
38. korostaa, että EU:n pitäisi rohkeasti edistää edustamiaan yhteisvastuun ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden arvoja kaikissa kauppaa ja kehitystä koskevissa neuvotteluissa ja sopimuksissa;
39. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita ryhtymään poliittisiin toimiin vahvan talouskasvun saavuttaneiden maiden (Brasilia, Venäjä, Intia ja Kiina) suhteen, jotta voitaisiin luoda kehitysmalli, jossa otetaan huomioon ihmisoikeuksien kunnioittaminen, demokratia, vapaus, työ- ja ympäristönormit sekä yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus; pyytää, että EU auttaisi löytämään maailmanlaajuisen tasapainon talouskasvun ja korkeiden sosiaali- ja ympäristönormien välillä;

40. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan yhtenäistä linjaa foorumeilla, kuten Kansainvälinen työjärjestö (ILO), OECD ja monenväliset ympäristövirastot; katsoo erityisesti, että Kansainvälisen työjärjestön työskentely olisi integroitava tiiviimmin WTO:n sopimukseen ja että Kansainvälisen työjärjestön tekemät arvioinnit keskeisistä työntekoa koskevista normeista olisi sisällytettävä Kansainvälistä työjärjestöä ja kahdenvälisiä neuvotteluja koskeviin EU:n strategioihin; kehottaa komissiota varmistamaan kahdenvälisin sopimuksin, että inhimilliset työskentelyolosuhteet taataan noudattamalla vähintäänkin ILO:n sääntöjä;
41. pitää myönteisenä GSP+ -järjestelmän käyttöönottoa, joka kannustaa korkeampiin sosiaalisiin ja ympäristöä koskeviin normeihin, ja kehottaa ulottamaan tämän lähestymistavan myös kahdenvälisiin kauppasopimuksiin; toteaa, että komission on lähemmin tarkasteltava järjestelmän täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa yhteensopivuuden saavuttaminen kyseisten normien kanssa;

o

o o

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Miten EU:n kansalaisten elinoloja voitaisiin kehittää edelleen ja samalla kuitenkin ylläpitää kilpailukykyä globaalissa taloudessa? Miten talous-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikka voitaisiin yhdistää siten, että ne tukisivat kestävästä kehityksestä ja edistäisivät sosiaalista koheesiota? Miten voitaisiin varmistaa, että kaikki hyötyvät kasvusta?

Eurooppalainen sosiaalimalli

Eurooppalaisessa sosiaalimallissa on ennen kaikkea kyse arvoista. Tutkimmepa mitä tahansa eurooppalaista sosiaalijärjestelmää, huomaamme, että järjestelmät perustuvat tasa-arvon, syrjimättömyyden, yhteisvastuun ja hyvinvoinnin jakamisen arvoihin, että kansalaisilla on oikeus saada yleistä ja ilmaista tai edullista koulutusta, terveydenhuoltoa sekä useita muita julkisia palveluja ja että kyseiset palvelut ovat olennainen osa menestyksekkään nykyaikaisen talouden ja oikeudenmukaisen yhteiskunnan perustaa. Tässä suhteessa eurooppalainen sosiaalimalli eroaa esimerkiksi Yhdysvaltojen mallista.

Sosiaalipolitiikan alat (muun muassa sosiaalinen suojelu sekä terveydenhuolto-, koulutus- ja hoivapalvelut) ovat EU:ssa erittäin kehittyneitä, mikä osoittaa, että sosiaalista yhteenkuuluvaisuutta pidetään tärkeänä tekijänä.

Tutkijat jakavat mallit neljään eri luokkaan (pohjoismainen, anglosaksinen, mannereurooppalainen tai Välimeren alueen malli), jotka eroavat toisistaan (turvan tason ja yksittäisille aloitteille jäävän liikkumavaran osalta), mutta joihin sisältyy myös paljon yhteneväisyyksiä.

Kaikkien 25 jäsenvaltion arvot ovat samoja, ja ne kaikki pyrkivät myös yhdistämään talouspolitiikkansa ja kilpailukykyyn yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen. Ne käyttävät eri välineitä päästäkseen samaan tavoitteeseen. Kyseiset kansalliset mallit ovat syntyneet pitkien ja monimutkaisten historiallisten prosessien seurauksena.

Onkin tärkeä huomata sekä arvojen yhteneväisyys että jäsenvaltioiden järjestelmien erilaisuus.

Eurooppalaisen sosiaalimallin menestyminen

Euroopan unioni on vielä kehitysvaiheessa. Sen rajoista tai vastuualueista ei vielä ole lopullisesti sovittu, ja keskustelut sen demokraattisesta hallinnoimisesta, samoin kuin hallinnon kehittämisestä, voivat jatkua vielä sukupolvien ajan. Vaikka Euroopan yhdentymisaatteen taustalla olikin sen varmistaminen, että Euroopan valtiot eivät enää koskaan sotisi toisiaan vastaan, tausta-ajatuksena oli kuitenkin selvästi myös Euroopan ja laajemman maailman kansojen hyvinvoinnin varmistaminen.

On tärkeää korostaa eurooppalaisen sosiaalimallin menestystä sen epäonnistumisista ja uudistamistarpeesta huolimatta. Se tunnetaan ympäri maailmaa järjestelmänä, joka takaa korkean elämänlaadun. Muut maat, alueet (Lähi-Itä) ja järjestöt (Mercosul, Asean) pitävät EU:n mallia esimerkkinä menestyksestä.

Vaikka yli 80 miljoonaa työkäistä kansalaista on työttömänä ja vaikka köyhyys uhkaa unionissamme yli 70 miljoonaa miestä, naista ja lasta, EU:n jäsenyys on edistänyt huomattavasti yleistä hyvinvointia sekä poliittista, sosiaalista ja taloudellista vakautta jäsenvaltioissa.

Haasteet

On selvempää kuin koskaan, että EU:n luomisen ja kehittymisen perustana olevaa periaatetta on muotoiltava uudelleen, jotta se kuvastaisi nykyisiä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia olosuhteita. Tämä on erityisen tärkeää, koska teknologinen vallankumous uudistaa työn rakennetta sekä työn synnyttämiä sosiaalisia suhteita ja koska Euroopan väestön asteittainen ikääntyminen on haasteena sille, että Eurooppa on jatkossakin aktiivisesti mukana maailman tapahtumissa.

Euroopan on selvittävä ennenkuulumattomista ongelmista väestörakenteen muutoksen takia. Vuonna 2030 EU:ssa on 18 miljoonaa nuorta vähemmän kuin nykyään, ja vuonna 2050 asukasmäärä on 60 miljoonaa henkeä vähemmän kuin tällä hetkellä.

Vuosina 2005–2030 yli 65-vuotiaiden osuus väestöstä kohoaa 52,3 prosenttiin (+40 miljoonaa), kun taas 15–64-vuotiaiden osuus väestöstä laskee 6,8 prosentilla (-21 miljoonaa).

Työelämään osallistumattomien (nuoret, vanhat ja muut huollettavat henkilöt) ja työkäisten ihmisten välinen suhde kohoaa vuoden 2005 49 prosentista 66 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä.

Tämä kehitys selittyy kahdella tekijällä.

Ensimmäinen tekijä on odotettavissa olevan eliniän piteneminen. Naisten keskimääräinen odotettavissa oleva elinikä on vuodesta 1960 pidentynyt viidellä vuodella ja miesten lähes neljällä vuodella 60 vuoden odotettavaan elinikään verrattuna. Tämän seurauksena yli 80-vuotiaiden osuus väestöstä kasvaa 180 prosentilla vuoteen 2050 mennessä.

Toinen tekijä on laskeva syntyvyys. Syntyvyysarvot ovat laskeneet Euroopassa huomattavasti viimeisten vuosikymmenien aikana. Kun väestömäärän pitämiseen nykyisellään jokaisen naisen olisi tällä hetkellä saatava vähintään 2,1 lasta, EU:n alueella asuvat naiset saivat vuonna 2003 keskimäärin 1,48 lasta.

Kyseiset kehityskulut vaikuttavat merkittävästi hyvinvointiin ja sukupolvien välisiin suhteisiin.

Myös globalisaation eri ulottuvuudet ja teknologinen vallankumous ovat haasteena eurooppalaiselle järjestelmälle, sillä niiden seurauksena yritysten on taloudellisesti kannattavaa ja helpompaa sijoittaa toimintaansa alhaisen palkkatason maihin, jotka saattavat olla kehittymättömämpiä työ-, kuluttajan- ja ympäristönsuojelun suhteen.

Globalisaation ansiosta jotkin jäsenvaltiot ovat saavuttaneet kiinnostavia talouskasvulukuja, mikä auttaa vähentämään köyhyyttä maailmanlaajuisesti.

Joidenkin jäsenvaltioiden on kuitenkin ollut vaikeampaa sopeutua uuteen tilanteeseen, mikä on hämmentänyt kansalaisia entisestään erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa työttömyysaste on erittäin korkea, mutta myös niissä jäsenvaltioissa, joissa siirtotyöläisiä ja heidän perheitään ei ole onnistuttu sopeuttamaan yhteiskuntaan.

Uudistus

Edellä mainituista ja useista muista syistä eurooppalaisen sosiaalimallin uudistaminen on nyt keskeinen puheenaihe Euroopassa.

Väestörakenteen muutokset (ikäntyminen, laskeva syntyvyys, odotettavissa olevan eliniän pidentyminen), teknologinen kehittyminen, globalisaatio, uusien teollisuusvaltioiden esiinnousu ja edellä mainittujen vaikutus julkisiin menoihin vaativat pikaista sosiaalijärjestelmien uudistamista, jotta voitaisiin varmistaa, että ne edistävät tuottavuutta yhteiskunnassa.

Paljon kysytty uudistus on vaikutukseltaan laaja-alainen: se vaikuttaa lainsäädäntöön, talousarvioihin, julkiseen hallintoon ja työsuhdeasioihin.

EU:n sosiaalimalli ei vastoin joidenkin mielipidettä ole EU:n suurin ongelma. Ongelmana on enemminkin se, että taloudellisia uudistuksia tehdään vastahankaisesti. EU:n jatkaessa kasvuaan 1–2 prosentilla ongelmaan ei juurikaan voida puuttua. Tämä johtaa väistämättä sosiaaliturvan heikkenemiseen.

Euroopan unioni voi vaikuttaa uudistukseen yhdentämällä entisestään sisämarkkinoita, jotka tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia EU:n kansalaisille sekä kasvuille ja hyvinvoinnille. Sisämarkkinoita on elvytettävä lisäämällä investointeja ja korottamalla laadittuja rahoitusnäkyviä vuoteen 2013 asti. Tämä riittäisi takaamaan alueellisen ja sosiaalisen koheesion kaikissa 25 jäsenvaltiossa. Sisämarkkinoita voisi elvyttää myös vapauttamalla markkinoita entisestään ja parantamalla ihmisten vapaata liikkuvuutta tavalla, joka ei kannusta hyödyntämään alhaisinta mahdollista sääntelytasoa, sekä saattamalla Euroopan laajuisten verkkojen luomisen loppuun.

Päätökset

Lissabonin strategialla pyrittiin vastaamaan tarpeeseen uudistaa sosiaali- ja markkinajärjestelmiä kokonaisvaltaisesti ja integroidusti, jotta Euroopasta voitaisiin luoda osaamisen alue, joka voisi vastata kyseisiin haasteisiin. Myöhemmin, joulukuussa 2001, myös Laekenin julistuksessa tunnustettiin, että Eurooppa olisi "saatava uudelleen käyntiin", koska tilanne maailmassa oli muuttunut.

Euroopan sosiaalinen ulottuvuus korostuu molemmissa päätöksissä, joissa sitä pidetään perusedellytyksenä sille, että kansalaiset tukevat Euroopan unionia yleisesti.

Vaikka perustuslaki on tähän mennessä ratifioitu 15 jäsenvaltiossa, se on hylätty kansanäänestyksen perusteella kahdessa jäsenvaltiossa. Siitä, miksi Ranska ja Alankomaat hylkäsivät perustuslain, on keskusteltu paljon, mutta on selvää, että unionin päämäärät

sisältävä johdanto, I osassa ilmaistut arvot ja tavoitteet sekä II osan perusoikeuskirja kuvastavat hyvin kansalaisten omaa tunnetta siitä, että he ovat eurooppalaisia.

Kaikki edellä mainitut asiat ovat tämän eurooppalaista sosiaalimallia tulevaisuutta varten koskevan mietintöluonnoksen lähtökohtana. Mietintöluonnoksessa myös kuvaillaan selkeästi eurooppalaisen sosiaalimallin taustalla olevia seikkoja ja keskitytään siihen, miten kyseisiä seikkoja voitaisiin edistää 2000-luvun alussa osana toimia, joilla pyritään vastaamaan Euroopan kansalaisten omaa mannertaan ja oikeudenmukaista maailmaa koskeviin odotuksiin.

On kuitenkin korostettava, että uudistuksella ei pitäisi pyrkiä luopumaan eurooppalaisen mallin saavutuksista, vaan sitä pitäisi hyödyntää perusarvojen säilyttämiseen varmistamalla eurooppalaisen mallin kestävyys.

Mallin kestävyys riippuu sekä kasvua ja työpaikkoja varten laaditun strategian menestyksestä että itse malliin tehtävistä uudistuksista. Uudistuksen ja kestävyuden perustana on dynaaminen, innovointiin suuntautunut ja liiketoiminnan kannalta suotuisa ympäristö, jossa kunnioitetaan työn ja vapaa-ajan välistä tasapainoa ja tunnustetaan ihmisten turvallisuudenkaipuu nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa.

Järjestelmien kestävyys on ongelma lähinnä Manner-Euroopassa ja Välimeren alueella. Tämän perusteella olisikin oikeutettua tarkastella uusia keinoja rahoittaa sosiaaliturvajärjestelmiä, esimerkiksi järjestelmien rahoittamista yritysten luoman lisäarvon avulla.

On pidettävä mielessä, että Euroopan kilpailukyky ja sosiaalimalli eivät ole toistensa vastakohtia, vaan ennemminkin riippuvat toisistaan. Uudistamisohjelman olisi perustuttava siihen periaatteeseen, että asianmukaisesti suunniteltu sosiaalipolitiikka vaikuttaa myönteisesti myös talouskasvuun ja hyvinvointiin. Jäsenvaltioiden olisikin pantava laajamittaisesti täytäntöön uudistuksen suunnitelmaksi asetettua Lissabonin strategiaa. Tarvittaviin toimiin olisi ryhdyttävä pikaisesti, jotta Euroopan kilpailukykyä voitaisiin parantaa ja jotta Euroopasta voitaisiin luoda aito tietoyhteiskunta.

"Joustoturvan" käsite korostuu tässä yhteydessä. Kyse on strategiasta, jolla työmarkkinoista saadaan joustavimmat ja jolla voidaan myös uudistaa työrakenteita ja työsuhteita. Tämän lisäksi strategialla pyritään lisäämään työntekijöiden turvallisuutta, parantamaan sosiaaliturvaa, tasapainottamaan työn ja vapaa-ajan välistä suhdetta ja edistämään uudelleen kouluttautumista ja elinikäistä oppimista. Työmarkkinoiden haavoittuvia ja heikossa asemassa olevia ryhmiä sekä niitä ryhmiä, joille työmarkkinoille pääsy on ongelmallista, olisi autettava ja heidän asemaansa parannettava sopimusten avulla.

Tämä vastaa Lissabonin strategian seuraavaa kolmea työllisyyttä koskevaa keskeistä haastetta:

- työntekijöiden mukautuvuuden lisääminen,
- useampien ihmisten kannustaminen työmarkkinoille, ja
- lisäsijoittaminen inhimilliseen pääomaan ja elinikäiseen oppimiseen.

Euroopan ei pitäisi luopua kunnianhimoisesta sosiaalipolitiikastaan, vaan sen pitäisi hyödyntää politiikan mahdolliset myönteiset vaikutukset taloustilanteeseen ja elämänlaatuun seuraavilla toimilla:

- sosiaalipolitiikan tehokkuuden kehittäminen,
- köyhyysloukkujen ja muiden työntekoa estävien tekijöiden poistaminen,
- sijoittaminen inhimillisten voimavarojen kehittämiseen (koulutus, ammatillinen koulutus), ylläpitämiseen (terveys) ja aktivoimiseen (aktiivisen työmarkkinapolitiikan avulla),
- varmistamalla, että sosiaalipolitiikan rahoittamisen tavoilla tuetaan työllistymistä ja kasvua ja samalla kunnioitetaan vastavuoroisen tuen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden periaatteita.

Koulutus, terveys, taitojen kehittäminen, elinikäinen oppiminen ja työmarkkinoille pääsyä estävien tekijöiden poistaminen ovat avainasemassa. Inhimillisten valmiuksien kehittäminen on olennaista paitsi tietoon perustuvan yhteiskunnan luomiselle myös yhteiskunnalliselle yhdentymiselle ja kaikkien kansalaisten elämänlaadun parantamiselle. Sijoitukset inhimillisiin valmiuksiin ja valmiuksien ottaminen käyttöön parantaa myös työvoiman laatua ja lisää työntekijöiden määrää. Tämä on perusedellytys kasvulle, sillä henkilökohtaiset tiedot ja taidot lisäävät tuottavuutta ja parantavat yhteiskunnan kykyä kehittyä ja sopeutua uusiin teknologioihin. Teknologisten muutosten vauhti kiihtyy ja muutokset leviävät laajemmalle, minkä takia kaikkien kansalaisten taitoja olisi pidettävä ajan tasalla elinikäisen oppimisen avulla. Tämä edistäisi kansalaisten kykyä vastata tietoon enenevässä määrin perustuvien talouksien synnyttämän maailmanlaajuisen kilpailun haasteisiin.

Yhtä tärkeää on myös se, että kansalaiset ymmärtävät, että sosiaalijärjestelmiä on uudistettava, ja että he tukevat uudistuksia. EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja julkisten viranomaisten julkisilla kampanjoilla pitäisi olla keskeinen asema tiedon levittämisessä, ja niitä pitäisi hyödyntää myös ammattiyhdistysten ja kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa käytävissä muutosta koskevissa neuvotteluissa. Euroopan sosiaalimalli ja sen tuomat edut ovat erinomainen erimerkki EU:n kansalaisille siitä, miten EU voi vaikuttaa heidän elämäänsä. Työpaikat, kasvu, hyvinvointi ja yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus ovat tärkeitä periaatteita EU:n kansalaisille.

Tulevaisuuden eurooppalaisen sosiaalimallin olisi heijastuttava järjestelmänä, joka olisi kansallisten järjestelmien parhaiden puolien yhdistelmä ja jossa kansallisesti tärkeimmille seikoille ja kansallisille olosuhteille jätettäisiin liikkumavaraa.

Euroopan unionin asema ja jäsenvaltioiden toimivalta

Sosiaali- ja työllisyyspolitiikka kuuluvat ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, eikä niiden vastuuta tällä alalla pitäisi aliarvioida. Euroopan unioni on kuitenkin tärkeässä asemassa, sillä se tukee kansallisen tason politiikkaa taloudellisesti rakennerahastojen avulla ja koordinoi politiikkaa Lissabonin strategian, kasvua ja työllisyyttä koskevien yhdennettyjen suuntaviivojen sekä sosiaalista suojelua ja koulutusta koskevien avoimien koordinoitimenettelyjen avulla. Kansallisten parlamenttien asemaa tämän menettelyn täytäntöönpanossa pitäisi parantaa, samoin kuin Euroopan parlamentinkin asemaa.

Ulkoisen ulottuvuus

Euroopan unionin sosiaalimalli on ylläpitänyt rauhaa EU:ssa ja ollut samalla esimerkki koko maailmalle. Euroopan unionin olisi tässä yhteydessä ryhdyttävä toimeen auttaakseen uusia kasvavia valtioita löytämään maailmanlaajuisen tasapainon talouskasvun ja korkeiden sosiaali- ja ympäristönormien välillä.

3.5.2006

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

tulevaisuuden eurooppalaisesta yhteiskuntamallista
(2005/2248(INI))

Valmistelija: Emine Bozkurt

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon 23.–24. maaliskuuta 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät eurooppalaisesta tasa-arvosopimuksesta,
 - ottaa huomioon Lissabonin strategian ja tavoitteen saada 60 prosenttia naisista osallistumaan työmarkkinoihin vuoteen 2010 mennessä sekä 19. tammikuuta 2006 hyväksymänsä päätöslauselman Lissabonin strategian tulevaisuudesta sukupuolten tasa-arvon näkökulmasta¹,
 - ottaa huomioon naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevan toimintasuunnitelman 2006–2010,
- A. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi noudatettava naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevaa toimintasuunnitelmaa 2006–2010,
- B. katsoo, että Euroopan yhteiskuntamalli ilmentää yhteisiä arvoja, jotka perustuvat tasa-arvoon, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen, yhteisvastuuseen, vapauteen ja demokratiaan sekä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen,
- C. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa on tällä hetkellä 19 miljoonaa työtöntä ja että yli 65 miljoonaa ihmistä elää köyhyysrajan alapuolella,
1. korostaa, että sukupuolten tasa-arvoa koskevat periaatteet ja syrjinnän kaikkien muotojen

¹ Kyseisenä päivänä hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0029.

torjuminen EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan mukaisesti on liitettävä järjestelmällisesti kaikkiin EU:n politiikan aloihin ja jäsenvaltioiden sosiaali- ja talouspolitiikkoihin, ja kehottaa tekemään aloitteita kyseisten asioiden tarkastelemiseksi integroituneesta näkökulmasta;

2. korostaa, että epävakaat työolosuhteet ja epävarmuus työn jatkuvuudesta merkitsevät naisten kannalta heikkoja uran edistämisen- ja kehittämismahdollisuuksia ja vaikuttavat voimakkaasti naisten yleiseen hyvinvointiin ja kokonaisvaltaisesti valintoihin, joita naiset tekevät elämässä;
3. korostaa, että naisten aktiivinen, pitkäaikainen osallistuminen työmarkkinoille voi tarjota vastauksen demografisista muutoksista ja globalisaatiosta johtuviin haasteisiin ja auttaa saavuttamaan Lissabonissa asetetut kasvua, kilpailukykyä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevat tavoitteet; kiinnittää huomiota siihen, että kaikkien työntekijöiden oikeuksien ja työolojen parantaminen sekä EU:n työllisyysasteen korottaminen vaikuttaisivat myönteisesti naisiin sekä EU:n taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen;
4. korostaa naisten ja miesten tasa-arvon valtavirtaistamisen olevan tarpeen tulevassa Euroopan yhteiskunnallisessa mallissa ja sen keskeisissä osissa; huomauttaa, että sosiaalipolitiikassa tarvitaan tuoreita painotuksia ja uusia lähestymistapoja; kiinnittää tästä syystä huomiota siihen, että tarvitaan tehokkaita sosiaaliturvajärjestelmiä, joilla varmistetaan, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ryhdytään toimiin ja että turvallisen, joustavan ja laadukkaan työskentely-ympäristön luomista helpotetaan;
5. korostaa eläkejärjestelmien uudistamisen tarvetta oikeudenmukaisten ja riippumattomien eläkeoikeuksien takaamiseksi kaikille ja sen takaamiseksi, ettei naisia ja miehiä, jotka ovat kotona heistä riippuvaisen perheen kanssa sekä äitiys- tai vanhempainvapaalla, rangaistaisi eläkeiässä, sekä ikääntyneiden naisten köyhyyden poistamiseksi;
6. korostaa tarvetta ryhtyä toimiin naisten, myös vanhempien naisten, työ- ja uranäkymien sekä naisten sosiaalisen osallisuuden parantamiseksi; kiinnittää huomiota siihen, että on tärkeää varmistaa mahdollisuus työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen muun muassa tarjoamalla helposti saatavia ja kohtuuhintaisia hoitopalveluja lapsille ja muille huollettaville Barcelonassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti ja toteuttamalla toimia, joilla torjutaan stereotyyppisiä käsityksiä miesten ja naisten velvollisuuksista perheessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään käytännön toimiin miesten ja naisten välisten ammatillista koulutusta koskevien erojen sekä palkka- ja työerojen poistamiseksi erityisesti silloin, kun kyse on naisten tieteellisistä urista;
7. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin avoimen koordinoitimenetelmän tarjoamia mahdollisuuksia naisten työ- ja uranäkymiä koskevien hyvien käytäntöjen keskittämiseksi ja korostaa, että asiaankuuluvat yhteiskunnalliset toimijat on otettava mukaan sellaisten kansallisten ja eurooppalaisten toimintalinjojen suunnitteluun, joissa naisten ja miesten tasa-arvon valtavirtaistaminen otetaan huomioon;
8. kehottaa komissiota takaamaan seurannan, joka koskee vuoden 1992 suositusta¹ jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien maksamista taatusta vähimmäistulosta osana

¹ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 46.

yleistä politiikkaa, jolla edistetään kyseistä tukea saavien henkilöiden taloudellista ja sosiaalista sopeutumista;

9. ilmaisee huolestumisensa siitä, että naiset ovat aliedustettuina työmarkkinasuhteisiin liittyvissä elimissä ja rakenteissa, kun otetaan huomioon työmarkkinajärjestöjen perustavanlaatuisen aseman yhtäläisten mahdollisuuksien edistämisen kannalta työmarkkinoilla;
10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keskittymään tulevaisuudessa eurooppalaisessa ja kansallisissa työllisyysstrategioissa entistä enemmän erityisesti sukupuolten väliseen tasa-arvoon ottaen huomioon naisten tilanteen työmarkkinoilla ja todellisuuden, jossa naiset elävät;
11. katsoo tasa-arvopolitiikan olevan ratkaisevan tärkeä talouskasvun, vaurauden ja kilpailukykyyn kannalta; pitää tästä syystä myönteisenä, että Eurooppa-neuvosto hyväksyi eurooppalaisen tasa-arvosopimuksen, jolla pyritään rohkaisemaan toimenpiteisiin jäsenvaltioissa ja Euroopan unionissa sukupuolten välisten kuilujen poistamiseksi ja sukupuolta koskevien stereotyyppien torjumiseksi työmarkkinoilla, jokaisen työntekijän työ- ja yksityiselämän välisen tasapainon parantamiseksi ja hallinnon vahvistamiseksi naisten ja miesten tasa-arvon valtavirtaistamisen ja tehokkaamman valvonnan keinoin;
12. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan kaikilta osin päätökseen prosessin, jolla nykyinen syrjinnän vastainen yhteisön lainsäädäntö siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja pyytää komissiota valvomaan tiiviisti yhteisön säännösten täytäntöönpanoa ja tekemään selvityksen mahdollisista uusista aloitteista tasa-arvoa koskevan nykyisen oikeudellisen kehyksen täydentämiseksi;
13. panee huolestuneena merkille, että Barcelonassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tavoite tarjota vuoteen 2010 mennessä päivähoitopaikka vähintään 90 prosentille lapsista, jotka ovat yli 3-vuotiaita mutta eivät ole vielä oppivelvollisuusiässä ja vähintään 33 prosentille alle 3-vuotiaista lapsista, ei ole saavutettavissa;
14. kehottaa liittymässä olevia valtioita ja ehdokasvaltioita noudattamaan sukupuolten tasa-arvoa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, muuttamaan politiikkansa yhdenmukaiseksi naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevassa toimintasuunnitelmassa asetettujen ensisijaisten tavoitteiden kanssa ja takaamaan naisten oikeuksien kunnioittamisen sekä parantamaan naisten mahdollisuuksia osallistua työmarkkinoille ja sosiaaliturvaa koskeviin toimiin; viittaa tässä yhteydessä Euroopan parlamentin 6. heinäkuuta 2005 antamaan päätöslauselmaan naisten roolista Turkin yhteiskunnallisessa, taloudellisessa ja poliittisessa elämässä¹;
15. korostaa tarvetta tutkia ongelmia, joita etnisiin vähemmistöihin kuuluvat naiset ja maahanmuuttajanaiset kohtaavat, ja vastata erityisesti niihin.

¹ Kyseisenä päivänä hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0287.

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Tulevaisuuden eurooppalainen yhteiskuntamalli		
Menettelynumero	2005/2248(INI)		
Asiasta vastaava valiokunta	EMPL		
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	FEMM 19.1.2005		
Tehostettu yhteistyö – ilmoitettu istunnossa (pvä)			
Valmistelija Nimitetty (pvä)	Emine Bozkurt 23.11.2005		
Alkuperäinen valmistelija			
Valiokuntakäsittely	21.3.2006	25.4.2006	3.5.2006
Hyväksytty (pvä)	3.5.2006		
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22	-: 0	0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Maria Carlshamre, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Esther Herranz García, Lívia Járóka, Urszula Krupa, Pia Elda Locatelli, Astrid Lulling, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marie-Line Reynaud, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Eva-Britt Svensson, Anna Záborská		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Katerina Batzeli, Mary Honeyball, Christa Klaß, Heide Rühle, Feleknas Uca, Marta Vincenzi		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)			
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)	...		

19.4.2006

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

tulevaisuuden eurooppalaisesta yhteiskuntamallista
(2005/2248(INI))

Valmistelija: Giulietto Chiesa

EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. kehottaa komissiota varmistamaan, että sen kauppapolitiikalla edistetään ja suojellaan eurooppalaisia arvoja – niin kuin Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen, joka ei ole vielä voimassa, I-3 artiklassa säädetään – erityisesti erittäin kilpailukykyistä, täystyöllisyyteen ja sosiaaliseen edistykseen tähtäväää sosiaalista markkinataloutta, vapaata ja vääristymätöntä kilpailua, ympäristönsuojelun laadun korkeaa tasoa ja parantamista, kestäväää kehitystä, tieteellisen ja teknologisen edistyksen edistämistä, sosiaalisen syrjäytymisen ja syrjinnän torjuntaa, työntekijöiden oikeuksia ja yleisemmin työmarkkinaosapuolten asemaa, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa, lasten oikeuksien suojelua, julkisten palvelujen parantamista, monimuotoista maataloutta ja kulttuurien moninaisuutta;
2. suhtautuu myönteisesti globalisaatioon ja toteaa sen edesauttaneen viimeisten 30 vuoden ennennäkemätöntä talouskasvua sekä Euroopassa että muualla maailmassa; muistuttaa myös, että globalisaatio on tuonut eurooppalaisille yrityksille ja ennen kaikkea Euroopan kuluttajille suurta hyötyä;
3. katsoo, että eurooppalaisten arvojen edistäminen edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot noudattavat yhtenäistä linjaa sellaisilla foorumeilla, kuten ILO, OECD ja monenväliset ympäristövirastot, ja että WTO:ssa ja kahdenvälisissä kauppaneuvotteluissa on tuettava kyseisillä foorumeilla ajettavia poliittisia tavoitteita;
4. katsoo erityisesti, että Kansainvälisen työjärjestön työskentely olisi integroitava tiiviimmin WTO:n sopimukseen ja että Kansainvälisen työjärjestön tekemät arvioinnit

keskeisistä työntekeä koskevista normeista olisi sisällytettävä Kansainvälistä työjärjestöä ja kahdenvälisiä neuvotteluja koskeviin EU:n strategioihin;

5. tukee Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa, jonka tarkoituksena on lieventää kaupan vapauttamisen kielteisiä vaikutuksia, tukea talouden mukauttamista, edistää tieteellistä tutkimusta ja kehittämistä ja Lissabonin strategian täytäntöönpanoa; kehottaa luomaan uuden rahoitusaloitteen tieteellisen ja teknisen tutkimuksen edistämiseksi eurooppalaisella tasolla uusien, korkealaatuisten työpaikkojen luomiseksi Euroopassa;
6. muistuttaa, että on tarpeen tehdä investointeja tutkimukseen ja uusiin teknologioihin ja varmistaa elinikäinen oppiminen, jotta voidaan vastata globalisaation vaikutuksista johtuvaan kasvavaan kilpailuun ja luoda näin lisää työpaikkoja sekä torjua työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä;
7. katsoo, että kehitysmaat tarvitsevat tukea hyvän hallinnon ja demokratian edistämisen aloilla, jos ne haluavat hyötyä monenvälisten ja alueellisten kauppaneuvottelujen tuloksista;
8. korostaa avointen markkinoiden merkitystä eurooppalaisille tuotteille ja palveluille ilman, että haitataan kolmansien maiden kehitystä ja siten, että otetaan huomioon niiden kyky selviytyä olemassa olevasta taitojen ja kokemusten epätasapainosta;
9. pitää myönteisenä GSP+ -järjestelmän käyttöönottoa, joka kannustaa korkeampiin sosiaalisiin ja ympäristöä koskeviin normeihin, ja kehottaa ulottamaan tämän lähestymistavan myös kahdenvälisiin kauppasopimuksiin; toteaa, että komission on tarkasteltava lähemmin järjestelmän täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa yhteensopivuuden saavuttaminen kyseisten normien kanssa;
10. uskoo, että panemalla täytäntöön Euroopan unionin kollektiivisiin etuisuuksiin ja yleisesti jaettuihin arvoihin perustuvaa kauppapolitiikkaa sekä tukipolitiikkaa, jolla edistetään koulutusta, työtä ja ympäristöä koskevia perusnormeja sekä avoimuutta ja hyvää hallintoa koskevia normeja, autetaan lujittamaan Euroopan unionin poliittista valtaa kansainvälisissä elimissä;
11. myöntää, että vaikka kaupan vapauttaminen voi tarjota mahdollisuuksia Euroopan kansalaisille, he ovat yhä huolestuneempia kaupan vapauttamisen vaikutuksesta Euroopan työllisyyteen ja elintasoon; kehottaa komissiota perustamaan kaikki kauppaneuvottelut kestävän kehityksen strategiaan, kuten Lissabonin ja Göteborgin Eurooppa-neuvostoissa esitettiin; kehottaa näin ollen komissiota pyrkimään suurempaan avoimuuteen kauppaneuvotteluissa, pitämään Euroopan parlamentin ajan tasalla sekä tekemään selkeitä ja riippumattomia analyyskejä ehdotettavien uusien kauppasopimusten kustannuksista ja hyödyistä jatkamalla ja laajentamalla SIA-analyyskejä (kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arviointi) Euroopan parlamentin valvonnan alaisuudessa;
12. pitää ilahduttavina aloitteita, mukaan luettuna merkitsemistä, joilla pyritään antamaan eurooppalaisille kuluttajille tietoa ympäristöllisistä ja sosiaalisista työolosuhteista, joissa tuotteet on valmistettu; korostaa, että kyseiset aloitteet eivät saa johtaa protektionismin lisääntymiseen Euroopan unionissa; painottaa, että eurooppalaiset yritykset olisi saatava

kantamaan vastuu kaikkien tuotantolinjoillaan työskentelevien työntekijöiden työhön liittyvistä perusoikeuksista, alihankinta mukaan luettuna;

13. vaatii sosiaaliturvajärjestelmien alalla tutkimusta pakollisten eläkkeiden tilanteesta Euroopan unionissa, jotta voidaan huolehtia, että jokaisella työntekijällä on varmuus siitä, että hänen jäsenvaltionsa ulkopuolella työskentelemänsä jaksot otetaan asianmukaisesti huomioon;
14. katsoo, että parlamenteilla on merkittävä tehtävä kansalaisille tiedottamisessa ja heidän huolenaiheidensa välittämisessä kauppaneuvottelijoille, mutta tämä edellyttää, että komissio antaa ajoissa kattavaa tietoa neuvottelujen aikana.

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Tulevaisuuden eurooppalainen yhteiskuntamalli		
Menettelynumero	2005/2248(INI)		
Asiasta vastaava valiokunta	EMPL		
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	INTA 16.2.2006		
Tehostettu yhteistyö – ilmoitettu istunnossa (pvä)	Ei		
Valmistelija Nimitetty (pvä)	Giulietto Chiesa 23.11.2005		
Alkuperäinen valmistelija			
Valiokuntakäsittely	21.2.2006	21.3.2006	19.4.2006
Hyväksytty (pvä)	19.4.2006		
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23	-: 0	0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean-Pierre Audy, Daniel Caspary, Françoise Castex, Giulietto Chiesa, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Jacky Henin, Syed Kamall, Helmuth Markov, David Martin, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Bogusław Rogalski, Robert Sturdy, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Zbigniew Zaleski		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Panagiotis Beglitis, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Elisa Ferreira, Robert Goebbels, Filip Andrzej Kaczmarek, Jörg Leichtfried, Mauro Zani		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)			
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)			

2.6.2006

TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten
(2005/2248(INI))

Valmistelija: Miloslav Ransdorf

EHDOTUKSET

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. katsoo, vaikka yhtenäistä "Euroopan sosiaalista mallia" ei vielä ole olemassa, että Euroopan unioni perustuu humanistisiin perinteisiin ja yhteisiin arvoihin, jotka puolestaan perustuvat rauhan, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden, solidaarisuuden, vapauden ja demokratian säilyttämiseen sekä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen;
2. katsoo, että sosiaaliset standardit ovat välttämättömiä kestävän kasvun kannalta ja että korkeatasoiset sosiaaliset ja ympäristöstandardit on yhdenmukaistettava yhtenäismarkkinoilla;
3. on tietoinen siitä, että yksi Euroopan tulevan sosiaalisen mallin kulmakivistä on sosiaalinen talous eli osuuskunnat, keskinäiset yhtiöt, yhdistykset ja säätiöt käsittävä kolmas sektori, joka historiallisen roolinsa vuoksi on sosiaalisen mallin rakenteellinen tekijä ja kehitykseen, kestävyYTEEN ja tehokkuuteen vaikuttava tekijä myös tulevaisuudessa;
4. toteaa, että yhtenäinen Euroopan sosiaalinen malli on integraation syventämisen, kestävän ja tasapainoisen talouskasvun ja kaikkien maanosamme asukkaiden entistä paremman elämänlaadun välttämätön edellytys; katsoo, että korkeimpien kansainvälisten normien mukainen Euroopan sosiaalinen malli sisältää Euroopan globaalin roolin tehostamisen vaatiman joustavuuden;
5. tunnustaa, että kansalaisten perusoikeuksiin, joihin yhdenmukaistettu Euroopan sosiaalinen malli tulevaisuudessa perustuu, on sisällytettävä oikeus työntekoon ja riittävään vapaa-aikaan, oikeus avustuksista, eläkkeistä ja etuuksista koostuvaan

sosiaaliturvaan, sekä maksuttomien julkisten palvelujen asettaminen kaikkien saataville, terveydenhuolto ja koulutus mukaan luettuina;

6. toistaa, että työttömyyttä, köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevien ongelmien ratkaiseminen on erittäin tärkeää; vaatii sen vuoksi toimiin ryhtymistä Euroopan sosiaalirahaston puitteissa;
7. katsoo, että syntyvyyden aleneminen Euroopassa heikentää Euroopan talouskasvun mahdollisuuksia;
8. muistuttaa osaamiseen perustuvan yhteiskunnan ja Lissabonin strategian uudistamisen merkityksestä, missä yhteydessä olisi keskityttävä korkean lisäarvon tuottamiseen ja työllisyysasteen nostamiseen;
9. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikkaa EY:n perustamissopimuksen 136 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa määrättyjen tehtävien mukaisesti ja keskittymään siinä yhteydessä rajatylittäviin kysymyksiin;
10. on vakavasti huolissaan siitä, että Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttaminen on mahdotonta ilman tutkimuksen ja kehittämisen (t & k) sekä tieto- ja viestintätekniikan (TVT) selvää ja merkittävää tehostamista sekä asianmukaisen lainsäädännön täytäntöönpanoa;
11. korostaa, että palkkatason alentaminen EU:ssa saattaa johtaa tulojen uudelleenjakoon, mikä heikentäisi kuluttajien kokonaiskysyntää, mikä puolestaan vaikuttaisi kielteisesti investointeihin, tuotantoon ja kilpailukykyyn;
12. on vakuuttunut siitä, että on olennaisen tärkeää parantaa ja suojella yksilöiden mahdollisuuksia osallistua yhteiskuntaelämään sosiaalisesta asemasta riippumatta, ja että tämä koskee erityisesti asianmukaisia asumis- ja työolosuhteita sekä opetusta ja koulutusta;
13. korostaa, että sosiaalipolitiikka ei tarkoita tämänhetkisten sääntöjen kiveen hakkaamista eikä uusien sääntöjen antamista ylhäältä päin; korostaa, että sen sijasta meidän on noudatettava periaatetta, jonka mukaan nykyisen sukupolven hyvinvointia ei saa rakentaa tulevan sukupolven maksettaviksi jäävien velkojen varaan, ja että talous-, sosiaali-, työllisyys- ja koulutuspolitiikan on yhdenmukaisesti edistettävä uusien työpaikkojen luomista;
14. katsoo, että "vapaa-ajasta" saatava hyöty – mikä tarkoittaa henkilö pääoman lisäämistä monipuolisen osaamisen avulla – olisi muunnettava tuottavuuden lisäämisen motivaatioksi, mikä johtaisi palkkojen nousemiseen ja elinolojen parantamiseen;
15. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan enemmän koulutukseen, elinikäiseen oppimiseen ja lastenhoitoon, edistämään tutkimusta ja kehittämistä ja energiatehokkuutta, vähentämään byrokratiaa ja parantamaan lainsäädäntöä sekä luomaan myönteisemmät ja dynaamisemmat liike-elämän toimintamahdollisuudet uusien työpaikkojen luomiseksi erityisesti pk-yrityksissä;

16. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään sosiaalipoliittista ohjelmaa, jolla pyritään kehittämään osallisuuteen ja koheesioon keskittyvää yhteiskuntaa, mikä edellyttää toimenpiteitä, jotka tukevat vakaata kehitystä ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittamista; kehottaa edistämään sukupuolten tasa-arvoon ja kaikkinaisen syrjinnän torjumiseen perustuvaa yhteiskuntaa; kehottaa jakamaan vaurautta tavalla, jolla edistetään kunkin yksilön hyvinvointia, mikä edellyttää julkisia ja yleisiä hyvinvointijärjestelmiä ja sitä, että korkealaatuiset julkiset palvelut asetetaan kaikkien saataville; kehottaa toteuttamaan yhteiskunnan kaikki ryhmät kattavaa sosiaalipolitiikkaa; ja kehottaa edistämään osallistuvaa demokratiaa, jota pidetään sosiaali- ja työllisyyspolitiikan eri osalojen olennaisena osatekijänä;
17. varoittaa, että sosiaalinen epätasapaino ja vakauden horjuttaminen saattavat vaarantaa talouskasvun;
18. pyytää kehittämään yritysten sosiaalista vastuuta sen varmistamiseksi, että yritykset ovat vastuullisia sidosryhmilleen, sekä sosiaalista raportointia ja ympäristöraportointia koskevien vaatimusten, kansainvälisten standardien ja periaatteiden täytäntöönpanon sekä riippumattoman tarkastamisen ja valvonnan varmistamiseksi; suosittelee käyttämään julkisten hankintojen kaltaisia viranomaisten toimenpiteitä vastuullisen toiminnan edistämiseksi;
19. korostaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ja kumppanuuden välttämättömyyttä Euroopassa ja katsoo, että talouskasvua ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisäämistä on edistettävä rinnakkaisina tavoitteina hallitusten, parlamenttien, työnantajien ja työntekijöiden yhteisten toimien avulla;
20. vaatii laajaa keskustelua kaikkien kansalaisten oikeudesta saada sellaista kohtuullista eläkettä, jonka yhteiskunta pystyy tarjoamaan, millä ehkäistään ikääntyneiden kansalaisten köyhyyttä ja millä heille tarjotaan mahdollisuus kohtuulliseen elintasoon;
21. katsoo, että Euroopan unionin tehtävänä on edistää ympäristön ja sosiaalisesti tasapainoista kasvua myös Euroopan ulkopuolella; korostaa, että Euroopan unionin on ehdottomasti painostettava poliittisesti ja taloudellisesti maita, jotka eivät kunnioita sosiaalisten oikeuksien ja työntekijöiden oikeuksien kaltaisia ihmisoikeuksia;
22. korostaa, että Euroopan unionin olisi aktiivisemmin suojeltava itseään sellaisten maiden harjoittamalta sosiaaliselta polkumyynniltä, joiden kilpailukyvyyn edistämistrategia perustuu sosiaalisten oikeuksien ja työntekijöiden oikeuksien kaltaisten perusoikeuksien laiminlyöntiin;

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Euroopan sosiaalimalli tulevaisuutta varten		
Menettelynumero	2005/2248(INI)		
Asiasta vastaava valiokunta	EMPL		
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ITRE 15.12.2005		
Tehostettu yhteistyö – ilmoitettu istunnossa (pvä)	Ei		
Valmistelija Nimitetty (pvä)	Miloslav Ransdorf 26.1.2006		
Alkuperäinen valmistelija			
Valiokuntakäsittely	20.2.2006	18.4.2006	30.5.2006
Hyväksytty (pvä)	30.5.2006		
Lopullisen äänestyksen tulos	+: -: 0:	28 18 1	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jan Březina, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Joan Calabuig Rull, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Den Dover, Adam Gierek, Norbert Glante, Umberto Guidoni, Andrés Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein Mintz, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Vincenzo Lavarra, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Umberto Pirilli, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras Roca		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ivo Belet, Edit Herczog, Toine Manders, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Vittorio Prodi, John Purvis		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Maria Badia I Cutchet, Giovanni Berlinguer, Marco Cappato, Guntars Krasts, Kathy Sinnott		
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)	...		

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Euroopan sosiaalimalli tulevaisuutta varten		
Menettelynumero	2005/2248(INI)		
Asiasta vastaava valiokunta Luvasta ilmoitettu istunnossa (pvä)	EMPL 15.12.2005		
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	FEMM 19.1.2006	INTA 16.2.2006	ITRE 15.12.2005
Valiokunnat, jotka eivät antaneet lausuntoa Päätös tehty (pvä)			
Tehostettu yhteistyö Ilmoitettu istunnossa (pvä)			
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	José Albino Silva Peneda ja Proinsias De Rossa 23.1.2006		
Alkuperäinen esittelijä			
Valiokuntakäsittely	21.3.2006	20.4.2006	3.5.2006
Hyväksytty (pvä)	22.6.2006		
Lopullisen äänestyksen tulos	+: -: 0:	36 4 0	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jan Andersson, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Harald Ettl, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Roger Helmer, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jan Jerzy Kułakowski, Sepp Kusstatscher, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lohd, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Jan Tadeusz Masiel, Ana Mato Adrover, Maria Matsouka, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Óry, Pier Antonio Panzeri, José Albino Silva Peneda, Kathy Sinnott, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Mihael Brejc, Françoise Castex, Dieter-Lebrecht Koch, Magda Kósáné Kovács, Lasse Lehtinen, Marianne Mikko, Leopold Józef Rutowicz, Patrizia Toia		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Małgorzata Handzlik		
Jätetty käsiteltäväksi (pvä)	13.7.2006		
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)			